

**Kişilik Örgütlenmeleri:
Ben kimim de; size terapi
vereceğim?**

Tahir ÖZAKKAŞ, M.D., Ph.D.

Psikoterapi Enstitüsü Eğitim Yayınları: 312
Seminer Serisi: 017

Kişilik Örgütlenmeleri: Ben kimim de; size terapi vereceğim?

Tahir ÖZAKKAŞ, M.D., Ph.D.

Yayın hakları Psikoterapi Enstitüsü'ne aittir.

ISBN 978-605-7926-89-0

Birinci Baskı: Aralık 2020

Editör: Tahir Özakkaş

Yayıma Hazırlayan: Psikoterapi Enstitüsü Yayın Ekibi

Dizgi ve Kapak Tasarım: Yasemin Gümüş

Baskı: ENT Matbaa Yayın Reklam San. ve Tic. Anonim Şirketi
Merkez Efendi Mh. Mevlana Cd. Tercüman Sit. A-8 Blok No:118 No:54 K:13
Zeytinburnu – İSTANBUL

PSİKOTERAPİ ENSTİTÜSÜ EĞİTİM ARAŞTIRMA SAĞLIK ORG. VE DANIŞMANLIK LTD. ŞTİ. GENEL MERKEZİ

Asmalı Mescit Mah. İstiklal Cad. Galatasaray Han, “*Terapi İş Merkezi
Beyoğlu*” Dış Kapı No: 120 D:42, Beyoğlu / İSTANBUL

Tel: 0212 243 2397

PSİKOTERAPİ ENSTİTÜSÜ EĞİTİM ARAŞTIRMA SAĞLIK ORG. VE DANIŞMANLIK LTD. ŞTİ. DARICA ŞUBESİ

Bayramoğlu Mah. Fatih Sultan Mehmet Cad. “*Terapi İş Merkezi Bayramoğlu*”
Dış Kapı No: 285 D:29, Darıca / KOCAELİ

Tel: 0262 653 6699

PSİKOTERAPİ ENSTİTÜSÜ LTD. ŞTİ. ANKARA ŞUBESİ

Aşağı Öveçler Mah. 1324 Cad. “*Terapi İş Merkezi Ankara*” No:57/1,
Çankaya / ANKARA Tel: 0312 473 53 76

www.psikoterapi.com - www.psikoterapi.org - www.hipnoz.com

SUNUŞ

Değerli Dostlar,

Psikoterapi Enstitüsü olarak, öncelikle ruh sağlığı profesyonellerinin ya da ruh sağlığı ile ilgilenen kişilerin ihtiyaç duyacağı teorik bilgileri ve pratik/uygulamaya yönelik deneyimleri paylaşan özgün ve çeviri yayınlar ile literatüre katkıda bulunmayı hedefliyoruz. Psikoterapi Enstitüsü Eğitim Yayınları, Psikoterapi Enstitüsü'nün çalışmaları kapsamında gerçekleştirilen atölye çalışmaları, ulusal konferanslar, uluslararası konferanslar ve dünya literatüründen seçkileri içermektedir.

Bu kitap, çeşitli kurum ve kuruluşlarda halka yönelik olarak gerçekleştirmiş olduğum konferansların deşifrelerinin derlemesi olma özelliğiyle özgün bir yayın niteliği taşımaktadır. Bu kitapta gelenekselden modern yapıya geçişte ruhsal yapımız, hasta hayvanların sahipleri ve veteriner hekim ilişkileri, kendilik tasarımıımız kendilik yapılanmalarına göre hasta – dış hekim ilişkileri, dış hekimliğinde iletişim becerileri, hasta-dış hekim ilişkileri kişilik yapıları, iletişimin temelindeki sır olan kişilik yapıları, İstanbul Veterinerler Odası hasta hekim ilişkileri, kendilik bozuklukları ve nörobiyoloji, şiddet konuları ele alınmaktadır.

Konuya ilgi duyan okuyucuların yanı sıra klinisyenler, psikoterapistler ve araştırmacılar için başvuru kitabı niteliği taşıyan bu yayını sizlerle buluşturmaktan kıvanç duyuyoruz.

Uz. Dr. Tahir Özakkaş

06.12.2020

Bayramoğlu /Darıca/Kocaeli

İÇİNDEKİLER

1. BÖLÜM

Gelenekselden Modern Yapıya Geçişte Ruhsal Yapımız3

2. BÖLÜM

Hasta Hayvanların Sahipleri ve Veteriner

Hekim İlişkileri.....35

3. BÖLÜM

Kendilik Tasarımımız Kendilik Yapılanmalarına Göre

Hasta – Diş Hekimi İlişkileri.....95

4. BÖLÜM

Diş Hekimliğinde İletişim Becerileri 133

5. BÖLÜM

Hasta-Diş Hekimi İlişkileri Kişilik Yapıları179

6. BÖLÜM

İletişimin Temelindeki Sır Olan Kişilik Yapıları235

7. BÖLÜM

İstanbul Veterinerler Odası Hasta Hekim İlişkileri303

İÇİNDEKİLER

8. BÖLÜM

Kendilik Bozuklukları ve Nörobiyoloji361

9. BÖLÜM

Şiddet417

Dizin486

24.12.2008

Ümraniye Eğitim ve Araştırma Hastanesi Konferans Salonu
İSTANBUL

DVD Kodu: 2-1-8

Gelenekselden Modern Yapıya Geçişte Ruhsal Yapımız

Sunucu: Sayın Başhekim muavinlerim, Sayın Doçent Doktor Tahir Özakkaş, unvan ve görevlerine göre hastanemizin hemşireleri, idari personeli ve diğer çalışanları; Ümraniye Eğitim Araştırma Hastanesi Eğitimi Komitesi tarafından hazırlanan “Gelenekselden Modern Yapıya Geçişte Ruhsal Yapımız” konulu konferansa hoş geldiniz. Şimdi sunumlarını yapmak üzere Sayın Doçent Doktor Tahir Özakkaş’ı kürsüye arz ediyorum.

Tahir Özakkaş: Değerli arkadaşlar hepimiz hoş geldiniz. Biraz önce doçent olarak ismim anıldı; ama Türkiye şartlarında doçent unvanım yok, bunu önce belirteyim. Ben Azerbaycan Devlet Üniversitesi’nde öğretim üyesi olarak çalışıyorum. Orada Türkiye’deki doçentliğe eşdeğer kariyerim var; ama Türkiye’de doçent değilim, uzman doktor olarak denkliğim var, bunu önce belirteyim. Arkadaşlar benim için böyle onur verici bir şey vermişler, teşekkür ederim. Türkiye’de doçentlik denkliğiyle ilgili herhangi bir girişimim olmadı, bunu belirteyim.

Bugünkü konumuz geleneksel yapımızdan modern yapıya geçerken, zihin aygıtımızın insanlar arası ilişkilerimizin nasıl oluştuğunu ve bu sürecin tam ortasında olan Türkiye'nin durumu nedir, insanımızın durumu nedir, biraz sosyolojiden biraz psikolojiden biraz da psikiyatriden olmak üzere böyle bir harmanlanmış konuyu sizinle konuşmak tartışmak, fikir alışverişinde bulunmak istiyorum. Şimdi tabi gelenekselden moderniteye derken ve zihin yapısı derken 3 ayrı komponentten bahsediyoruz. Geleneksel yapı derken, kast ettiğimiz şey sosyolojideki cemaat tipi toplum yapısıdır. Cemaat tipi toplum yapısı derken de bugünkü güncel olarak gazetelerde veya iletişim araçlarında kullanılan cemaat değil, burada kullanılan kavram. Daha çok tarım toplumuna dayalı, geleneksel aile modeli dediğimiz birbiriyle kaynaşmış yapıları kast eden, üretim ilişkilerinde tarıma dayalı bir üretim ilişkisi bulunan topluluklar kast edilmektedir. Modernite dediğimiz şey ise modern olan çağdaş olan insan değil, üretim ilişkilerinde daha çok kol kuvvetinden ziyade beyin kuvvetinin fonksiyonel olduğu, insanların birey ve kişi olarak özgürce yaşamlarını belirleyebildiği bir toplumsal ilişki yapısına verdiğimiz isim. Tabi, sosyolojik olarak bunlara baktığımızda, o zaman bunların ikisinin karşılığı, bu manda terimleri netleştirirsek, geleneksel yapıdan modern yapıya ruhsal durumumuz nedir?

Şimdi burada şu ayırdıma varabiliyoruz. Demek ki geleneksel yapı dediğimiz toplumsal yapıda, cemaat tipindeki yapıda, bir ruhsal yapımız var, bir zihin aygıtımız var. Bu aygıtı nasıl değerlendiriyoruz, modern yapıda ki daha çok modernleşmenin olduğu, özerkleşmenin olduğu toplum tipinde ise bir başka ruhsal yapının olduğu şeklinde bir önerme veya iddia karşımıza çıkıyor. Bu ruhsal yapıların varlığı yokluğu, bunu da bilimsel olarak konuşmak ve tartışmak mümkün tabi. Ruhsal yapı der-

ken, burada köken itibariyle indiğinizde, beynimizin biyolojik aminlerini, proteinlerini mi kast ediyoruz, yoksa bu proteinlere işlemiş olan sanal bir programdan mı bahsediyoruz, bunun tartışılması gerekir. Önergelerimizin çerçevesini çizecek olursak, insanın iki tane komponentten oluştuğuna zihinsel olarak inanıyoruz. Birincisi genetik materyalimizin getirmiş olduğu bir hardware diye nitelendirebildiğimiz bir bilgisayarın ana parçaları gibi kabul ettiğimiz zihinsel yapımız. İkinci kısım ise hardware olarak, genetik olarak sağlam olduğuna inandığımız bir beyin yapısına, daha sonradan bebeklikten itibaren yüklenen bir program var, yani kendilik tasarımlarımız veya kişilik yapımız veya nesne ilişkilerimiz dediğimiz kısım.

İşte burada sanal program dediğimiz o program kişinin büyüdüğü, geliştiği coğrafyada, atmosferde, kültürde şekillenen bir şeydir, yani siz ne kadar toplum içinde farklı uçlarda ve marjinal noktalarda bulunursanız bulunun, o toplumsal düzeyin içerisindeki dairenin içindeki ruhsal şekillenmeye maruz kalmak zorundasınız, onun dışına çıkamazsınız. İşte gelenekselden moderniteye derken, henüz gelenekselden moderniteye geçmemiş olan, geçiş toplumlarında bu sancılı bir süreci içermektedir ve bunun ayak izlerini biz psikiyatri polikliniklerinde, psikoloji polikliniklerinde bizim ne şekilde karşımıza geliyor, nasıl klinik tablolarla karşımıza geliyor, bunu sizlerle paylaşmak istiyorum. Bu paylaşacağımız konu bu salondaki hemen hemen herkesi de içine alan, aile dinamiklerini de içine alan, sülale dinamiklerini içine alan, memleket dinamiklerini içine alan, ideolojik ve siyasi dinamikleri içine alan bir yapılanmayı karşımıza getirmektedir. Bunun nedenselliğini kavrar, bunun üzerinde bir içgörü kazanma imkânına sahip olursak, bu gelişimsel süreç içerisinde ilişkilerimizin nasıl bir yapı içerisinde olduğunu anlamamız mümkün olabilir.

Şimdi, sosyolojik olarak geleneksel yapının daha çok tarıma dayalı bir yapı olduğunu ifade etmişim. Modern yapının da daha çok bireyselleşmiş ve ayrılmış yapılar olduğunu ifade etmişim. Bunu biraz daha detaylandırayım müsaade ederseniz, ardından ruhsal yapıya geçeceğim. Geleneksel yapıda insanlar yalnız başına yaşayamazlar; çünkü yalnız başına yaşamak tehlikelidir ve yaşamda kabil değildir. İnsanlar mutlaka birileriyle kontak içerisinde olmalı ve sıkı sıkıya, kol kola girilmiş olan bir toplumsal cemaat kültürünün etkisi altında bulunmalısınız ki, tabiatın haşin durumuna karşı kendinizi koruyabilesiniz. İşte bunlar çekirdek aile kavramının üzerine geleneksel aile kavramında olan yapılardır, yani pederşahi bir babanın ve otoritenin altında gelişmiş olan gelinler, damatlar, kuzenler, yeğenler. Bunu daha da geliştirecek olursanız, biraz daha aşiret havasına büründürecek, biraz daha geliştirecek olursanız, işte birlikte olunan bir dini birlik olabilir, cemaat birliği olabilir vesaire. Birlikte olmanın getirmiş olduğu bir yapının içerisindeyiz. Bu yapı ne kazandırır ne kaybettirir size.

Geleneksel yapılar, eğer siz bu yapının içerisinde rol alırsanız ve rolünüze itiraz etmezseniz, bu yapının içerisinde size yaşam şansı verilir ve siz ödüllendirilirsiniz, yani geleneksel bir aile içerisinde ki bugün itibariyle Türkiye toplumunda hepimiz hemen hemen bir geleneksel aile modelinin içerisindeyiz. Ne kadar özerkleştığımızı iddia edersek edelim, bu boş iddiadır şu aşamada. Annemiz, babamız, dedemiz, babaannemiz ve onların geliştirdiği bir geleneksel ilişkiler modeli vardır. Bu ilişkiler modelinde siz kafanıza göre yaşayamazsınız, kafanıza göre hareket edemezsiniz, kafanıza göre davranamazsınız. Eğer davranırsanız, bunun bedeli gruptan dışarı atılmaktır ve dışlanmaktır. İşte bu geleneksel yapı kendi varlığını koruyabilmek

için, kendi hayatiyetini devam ettirebilmek için kendi içerisinde inanılmaz bir şekilde muhteşem kognitif şemalar geliştirmiştir. Herkese her yaş grubunda, doğumdan ölümüne kadar geçen sürede nasıl şekilleneceği, hangi emekleri ve bedelleri öderse hangi hiyerarşik katmanda ne tür bir ödül alacağını çok net bir şekilde ayırdımı belirlenmiştir. İşte mesela bir kayınvalide gelin ilişkisine bakarsanız Türk toplumu, gelişmekte olan veya az gelişmiş ülkelerde. Kayınvalide olabilmek için 20 yıl, 30 yıl kaynanasının zulmüne itiraz etmeden yaşamak zorundadır. Günün birinde kendisi kayınvalide veya kaynana olduğunda, gelinlerine istediği gibi zulmederek o sultanlık ve iktidarını istediği gibi kullanabilir, bu basit bir model. Şimdi buradan, böyle bir basit yapı içerisinde gelin nedir gelişmekte olan toplumsal ülkelerde, 16 yaşına geldi, 17 yaşına geldi, aile layık gördü birisine verdi. Veren kim, iki tane dededir, “seni sana layık gördük verdik” derler.

Şimdi burada kişinin hayatında en önemli olan iki tane şey; evlilik kararını verebilmesi için kendi iktidarı var mı, kendi gücü var mı, maalesef yok. Şimdi bu geleneksel toplumun uygun görmüş olduğu bir yapıdır. Bu yapıda her ne kadar iktidarın omnipotent gücünü kullanmak dediğimiz, dedenin kendi gücün kullanması var ise de dede kendisine verilen töreler ve şemalar gereği adaleti dağıtmak ve insanlara kendi emri altında bulunan tüm aile bireylerine hak ettiği hakları vermek konusunda aşırı bir hassasiyet geliştirmiştir. Bu da medeniyetin adıdır, geliştirilen medeniyetin adıdır. Fakat bu medeniyet, bu geleneksel tarım tipi toplumun çökmesiyle beraber yavaş yavaş her bireyin kendi başına ayakta kalabileceği bir ekonomik özgürlüğü getirmiştir, yani kişi eğer çalışıyorsa ve çabalıyorsa, sümüklü Ayşe’imiz, idrar kaçıran Fatma’mız günün birinde

karşımıza doktor, mühendis, avukat, kaymakam veya subay olarak gelmekte. Şimdi bu kızımızın bu toplumsal ilişki ağı içerisinde, köyden kalkıp şehirde böyle bir konuma geldiğinde, filan hastanenin başhekimi olduğunda, köye gittiğindeki ilişkiler ne olacaktır, şehirdeki ilişkiler ne olacaktır? Burada işte bir bölme mekanizması, bir ayrışma süreci karşımıza geliyor.

Modernite ne getiriyor, modernite bize özgürce yaşama, kendimizi gerçekleştirme, istediklerimiz kimseye hesap vermeden yapabilme gücünü veriyor. İşte burada iki kültür çatışmaya giriyor. Bu kültürlerin en ucunda doğu kültürlerine bakarsak, tamamen geleneksel yapının oluşturmuş olduğu bir yapı, batı tarafına bakarsak da kalabalıklar içinde yalnız yaşayan fertler görüyoruz. Bunun basit bir örneğini verelim; arabanız Anadolu'nun herhangi bir köyünde arıza yaptı kaldı, oradan köylüler geçiyor.” Hele gardaş bir omuz ver” dediğin zaman o köylülerin o arabaya omuz verdiğini görürsünüz ve bundan bir gocunma da olma ve size destek olur, size yardım ederler; ama siz bunu Londra'da New York'ta yapmaya kalkarsanız diğerlerinin özlük haklarına riayet etmediğiniz için tutuklanabilirsiniz. Şimdi iki kültürün iki uç örneğini ele alalım. Peki, ruhsal yapı dediğimiz yapı nedir, bununla nasıl birleştirebiliriz?

Ruhsal yapı sağlıklı doğmuş, genetik materyali normal bir bireyin doğum anından itibaren kimliğini ve kişiliğini geliştirdiği süre içerisinde bu kişilik yapısının nasıl oluştuğunu izah eden bir açılamdır. Bu açılamda karşımıza farklı hipotezler ve kuramlar çıkmaktadır.

Bu kuramların bir tanesi davranışsal öğrenme kuramıdır. İnsanlar diğerleriyle ilişkilerinde kendilerini tanımlamada ve ifadede sadece davranışsal öğrenmeyle kendilerini var ederler

diyen bir davranışçı kuram var. Bütün hareketlerimiz, düşüncelerimiz ve duygularımız ya bir modellemeyle ya sosyal bir öğrenmeyle ya koşullu refleksle veya edimsel şartlanma dediğimiz yöntemlerle ortaya çıkmaktadır, yani baştan sona refleks arklarıyla dolu bir kendilik gelişim modelini sunmaktadır. Hayvanlara belirli bir şekilde girdiler verirsiniz, onları belirli bir ödül veya ceza ile desteklerseniz, bir takım davranışları rahatlıkla edinmesine neden olabilirsiniz. İşte insan da bu manada sosyal bir hayvandır, yaptığımız her türlü davranışlar, ödül ve ceza karşısında belirli refleksleri edinmemizden kaynaklanır diyen bir davranışçı model karşımıza geliyor. Tabii, bu model etkiye karşı ortak tepki veren bir canlı modelidir. Pavlov'un deneyini biliyorsunuz, zil sesiyle beraber ağızda salya oluşturmakla ilgili koşullu bir refleks oluşturmuştur. Böyle bir model insanlara yapmaya kalkarsanız, insanlardan aynı cevabı alamazsınız. Ne oldu, orada davranışçı model olarak geliştirilmiş olan modelin, bir noktaya kadar geçerli olduğu, bir noktadan sonra geçersiz olduğu şeklinde bir yapıyla karşı karşıya geliyoruz.

Hemen ardından insanın ruhsal yapısı ve kimliğinin nasıl oluştuğunu izah eden ikinci modelle karşılaşıyoruz, bu kognitif modeldir. Nedir kognitif model, insanlar dışarıdan bir takım algılar alır, bu algıları zihinlerinde bir yorumlamaya tabi tutarlar. Bu yorumlama onlara daha önceden öğretilmiş olan kognitif şemalardır. Bu şemalara göre karar verirler ve çıktı oluşur. Dolayısıyla insanların yetiştirilme tarzında ne tür kognitif şemalar var ise bu şemalara bağlı olarak tepkileri önceden bellidir. Bu ne demektir, bu şu demektir; siz bebekliğinizden itibaren nesneyle ilişki içerisine girerken anne ve babanızın veya çevrenizdeki öğreticilerin etkisi ile olayla hakkında bir

takım yorumlar yapan standart zihinsel şema ve şablonları içselleştiriyorsunuz. Her olay karşısında düşünüp de olayın bütün varyasyonlarını değerlendirebilecek imkânımız yoktur, bu bir kaostur. Bu kaostan kurtulmanın tek yolu vardır, anne ve babamızın bize öğrettiklerini mutlak gerçekler olarak kabul ederek, düşünmeden cevap veririz. Eğer bu olaylar bizi güzelliğe götürürse, bu pekişerek devam eder. Buradan şöyle bir şey çıkıyor, hayatımızın her anında mutlaka ve mutlaka bir karar vermek durumundayız. Burada otururken herhangi bir koltuğa oturmuyorsunuz, zihninizdeki yakınlık ve uzaklık kavramlarıyla kendi kimliğinizi ve kişiliğinizi koruyucu bir takım mekanizmalar nedeniyle bir koltuğu siz seçiyorsunuz ve bu şemalar sayesinde oluyor. Herkesin bu manada belirlenmiş şemaları vardır. Bu şemalar insanların bir kısmını mutlu, huzurlu ve dingin yaparken, bir kısmını da mutsuz ve huzursuz yapmaktadır. Eğer şemaları değiştiren bir şema oluşturamamışsanız, bu ailenin vermiş olduğu ek bir, faydalı şema değiştirme yöntemidir. Şemaların fonksiyonelliğini tartışan bir zihin yapınız varsa, yaptığınız eylemlerin nedenselliğini yorumlayabilirsiniz. Eğer böyle bir imkânınız yoksa size verilen şemayı ömür billâh kullanırsınız.

Bunu bir anekdotla açıklamak istiyorum, bir fıkra diyebilirsiniz buna. Yeni bir komutan atanmış birliğe, komutan gelmiş “şu nöbet defterini getirin demiş”. Nöbet defteri gelmiş. Nöbete bakıyor, benzinlikte, cephanelikte, lojistik bölgede, tepede hep nöbet yerleri var. Bir de birlikten birkaç kilometre uzakta bir tepenin üzerinde bir nöbet yeri var. Komutan demiş ki; “bu nöbet nedir? Şu benzinlik anladım, şu cephanelik anladım, şu lojistik anladım, şu giriş – çıkış anladım. Peki, bu nöbet neden ikas edilmiş, neden konulmuş?” diye soruyor.

Askerler “efendim bilmiyoruz, yıllardır orada nöbet tutulur” diyorlar. Yıllardır orada nöbet tutulur diyorlar. Komutan soruyor, “kaç yıldır nöbet tutuluyor?” diye. Askerler “10 yıldır” diye cevap veriyorlar. Komutan “getirin” diyor, “o nöbet emrini koyan ilk emri getirin bana”. Arşivlere giriliyor ve nöbet ikası eden komutanın nöbet emri çıkıyor. Olay raporu alınıyor, rapora bakılıyor. 10 yıl önce komutan araçla çevre gezisine çıkarken, akşam karanlığı yaklaştığı vakitte aracı tepenin üzerinde bozulur. Aracı oradan almak ve çekmek imkânı yoktur, yeteri kadar teknik donanımı yoktur birliğin ve ikinci bir araç gelir, komutan merkeze döner. Der ki; “sabaha kadar araca bir şey olmasın, araç oradan çekilene kadar nöbet tutulsun” diye emir koyar ve bu emir 10 yıldır uygulanır, kimse de o emri sorgulamaz.

İşte içimizdeki şemalar bağlamında baktığımızda, eğer yaptığımız eylemlerin, davranışlarımızın ve karşılıklı iletişim şekillerimizin nedenselliğini sorgulayan bir şemamız yok ise körü körüne 10 yıldır nöbet tutuyoruz demektir, körü körüne. İşte bu; olgunlaşmış, bireyselleşmiş insanın yaptığı eylemlerin fonksiyonu olup olmadığını tartışan bir bakış tarzıdır, buna da kognitif yapı diyoruz.

Üçüncü bir kuram ise insanın kendilik ve kişilik gelişimini anlatan kuram, dinamik kuramlardır. Dinamik kuramlar içerisinde pek çok alt kuramı barındıran; ama ana itibarıyla 0 - 5 yaş arasında nesneyle, yani anneye çocuğun etkileşiminden ortaya çıkan yapıyı izah etmektedir. Burada da bir insan modeli gündeme geliyor. Bunu ilk ortaya atan, biliyorsunuz Freud’dur. Freud, Klasik Psikanalitik yapıyla Dürtü Çatışma Kuramı dediğimiz bir kuram ortaya çıkarmıştır. İnsanın temelden gelen, doğuştan gelen dürtüleri vardır; ama hayatın

gerçekliği bu dürtüleri istediği yerde, istediği zaman, istediği şekilde deşarj etmesine imkân vermez; çünkü gerçeklik toslar ona. Dolayısıyla bu dürtülerini yere, zamana göre ayarlayabilme becerisi gösterebilmesi için ego dediğimiz bir fonksiyonu geliştirmesi, egoyla onu bastırması, yere ve zamana göre, toplumsal kural ve şemalara göre deşarj etmesi gerekir, der. Bu durumda kişide bir takım çatışmalar çıkar, sağlıklı insanlarda bu çatışmalar sağlıklı şekilde, olgun savunma düzenekleriyle çözülürken, sağlıklı bireylerde ilkel savunma düzenekleri ve patolojik yapılar çıkar.

Bu yapının üzerinde otomatik olarak yine dinamik kuramlardan Ego Psikolojisi, Anna Freud'un, yani Freud'un kızının kurmuş olduğu bir kuramdır. Mühim olan dürtüler değildir, mühim olan kişinin egosunun gücüdür. Bir olaya karşı dayanabilme kapasitesi varsa, dürtülerini erteleyebilme becerisi varsa, olgun savunma düzeneklerini kurabilme becerisi varsa, bir toplumsal yapının içerisine girdiğine, farklı düşünönlere ve farklı davrananlara karşı adaptasyon gücü varsa, uzlaşı gücü varsa, egonun fonksiyonları olgunlaşmış ve büyümüş demektir. Ego ilkel kalmışsa, primitif kalmışsa problemler ve sağlıklı iletişim şekilleri bu egonun hatalı yapılanmasından kaynaklanır diyen alt bir dinamik ekol açılıyor. Üçüncü bir ekol olarak diyorlar ki; egonun veya dürtünün olması önemli değil, bir öteki olmadan sizin egonuz oluşamaz, yani ötekinin varlığı önemlidir. Öteki kimdir, annedir. Anneniz nasılsa, siz öylesinizdir. Sizi yetiştiren, size nasıl bir yük yüklediyse, siz onun mamulüsünüz, siz onun üretmiş olduğu bir yapısınız.

Dolayısıyla siz kendinize bakmayacaksınız, ötekinin sizi nasıl şekillendirdiğine bakacaksınız, nesneye olan ilişkiye bakacaksınız diyerek, nesne kavramı üzerine odaklanmıştı. He-

men ardından Kohut dediğimiz bir araştırmacı, nesnenin de ötesinde, egonun, dürtünün veyahut da nesneyle olan ilişkinin temel problem olmadığını, temel problemin, kişinin kendilik tasarımı dediğimiz, kendini nasıl algıladığı, içindeki muhtelif kendilik algılarının iyi bir entegrasyonla sağlıklı bir iletişim şekline dönüşüp dönüşmediğini anlatan Kendilik Psikolojini ortaya koymuştur.

Daha sonra Transaksiyonel Analiz ve bir takım ilave dinamik kuramlar vardır, bunların hepsini Freud'un Dinamik Kuramı altında değerlendirebiliriz ve bunlar bir inan modelini, insanın oluşum sürecini izah etmektedir. Ruhsal yapımızı, nasıl düşündüğümüzü, nasıl davrandığımızı ve nasıl duyulduğumuzu izah eden bir çerçeveyi çizmektedir. Dördüncü olarak da Varoluşçuluk, egzistansiyalist kuram; insana nasıl bir var oluş, hayatın anlamı gelir, belirsizlik karşısındaki, insanın geleceğin belirsizliği karşısındaki insanın durumu nedir, sorumluluk kime aittir? Bugünkü bulunduğumuz konumdan kim sorumludur, siz kendi tercihlerinizle mi bugün buradasınız, yoksa başkalarının tercihleriyle mi bugün buradasınız, bunun sorumluluğunu üzerinize alabiliyor musunuz? Yalnızlık karşısındaki durumunuz nedir, birey olarak duygularınız sadece siz yaşıyorsunuz, bu yalnızlıkla baş edebiliyor musunuz, yoksa bir takım patolojik yollara mı başvuruyorsunuz? Ölüm denilen hakikat karşısında ne yapıyorsunuz, ölümü hep yadsıyor ve öteliyor musunuz, yoksa ölümlerle iç içe, her an ölebileceğinizi bilmenin şuuru içerisinde, hayata bir sefer gelmişim ve neden yaşamıyorum sorusunu kendiniz soruyor musunuz, şeklindeki 5 tane temel soruya cevap alan bir yaklaşım tarzıyla sizlere izah getiriyor.

Şimdi bu, ruhsal yapıların bize göstermiş olduğu yapıdır. Bunlardan bir veya birkaçı, bizim o sanal program dediğimiz programımızın nasıl yapılandığıyla ilgili izahta bulunuyor. Şimdi bunların hepsine bütüncül manada bakıyorum. Bunları bir insanın çeşitli katmanlarını izah eden bilimsel realiteler olarak görüyorum. Zaman zaman birbiriyle çelişse de, ana yapı olarak insanın o çeşitliliğine karşı bir izah tarzı getiriyorlar. Şimdi, bu yapıların hepsi beynimizde biyolojik bir değişikliğe neden oluyor. Duyduğumuz her ses, gördüğümüz her görüntü, ağzımıza gelen her tat, burnumuza gelen her koku ve vücudumuzun deri sistemiyle aldığı her yapı, elektriksel bir stimulusla beynimizde bir biyolojik bir anıya dönüşüyor, yani her an aldığımız algı, perception bir müddet sonra beynimizde yapısal bir değişiklik meydana getiriyor. Burada şöyle biri kilem ortaya çıkıyor; diyor ki, soft beyin diye bir şey yoktur, biyolojik bir yapı yoktur, insan bir makinedir ve robottur, biyolojik aminler bozulur. Bu bozulan aminlere uygun elimizde bir takım ilaçlar var. Korkusu varsa bir insanın korkusunu giderici, anksiyetesi varsa anksiyetesini giderici, depresyon varsa depresyonunu giderici bir takım ilaçlar veririz ve orayı bloke ederiz. Şimdi bir kısım insanlar bu şekilde bir iddiada bulunurken, bir kısım insanlar veya doktor arkadaşlarımız, aslında o biyolojik aminlerin oluşum şekli bir sonuçtur, kişi hatalı düşündüğü için, hatalı davrandığı için ve hatalı duyulduğu için sistem ha bire patolojik mekanizmalar üretmekte, siz kaynağı kurutmaya kalkmaz da, sivrisinekleri öldürmeye kalkarsanız, ilaçlar sadece sivrisinekleri öldürür. Hangi grupta olur bu, sanal programı hatalı yüklenmiş olan grupta olur; ama biyolojik kaynaklı olarak, genetik yüklülükle gelen bir takım rahatsızlıklarda yapılacak hiçbir şey yoktur, sadece ilaçlarla ve belki cerrahi tedavilerle bunların tedavi edilmesi gerekir diye düşünüyoruz.

Şimdi geleneksel yapıdan modern yapıya geçerken, bu bahsetmiş olduğumuz insanları tanımlayan ruhsal yapılanmalar ne şekilde ortaya çıkıyor, buna bakalım. Hangi kuramı ele alırsanız alın, kuramın iddiası şu; bir öteki size bir şey öğretiyor ve nasıl davranacağınızı gösteriyor. Bu, nasıl davranacağınızı ve nasıl düşüneceğinizi belirliyor. Şimdi kognitif şemayı, kognitif şemaları ele alacak olursanız, bu kognitif şemalar bebek doğduğu andan itibaren diğeriyle ilişkilerinin en ince detayına kadar şemalaştırılmış bir yazılım programıdır, hayatınızın hiçbir anında bir boşluk yoktur. Her anında nasıl ve ne şekilde davranacağınız size verilmiştir ve yüklenmiştir. Eğer bu yüklem sağlıklı bir yapılanma içerisinde ortaya çıkmış ise siz sağlıklı bir insansınız, değilse patolojik bir insansınız. Şimdi ben gelenekselden moderniteye ruh yapımızın bize getirmiş olduğu çatışmalarla ilgili bir iki numune ve örnek vererek, ne demek istediğimi anlatmaya çalışacağım.

Şimdi kadın erkek ilişkilerinden bir örnek vereyim. Bundan 50 yıl geriye gidin, 60 yıl geriye gidin. Bir kızımızın bir delikanlıyla izdivaç yapabilmesi için geçirilmesi gereken evreler nelerdir? Büyüklerimiz, biraz da böyle mürekkep yalamış bir doktor olsun, mühendis olsun, alt kesimlerden değil de biraz daha eğitilmiş kesimlerden örnek vereyim ki, aradaki uçurumun yine görüldüğünü, göstermek açısından. Derler ki, filan yerde filan zat-ı muhteremin bir kızı varmış, çok hanımefendi birisiymiş. Oğlumuz da ona münasip bir adaydır, bunları bir şekilde dest-i izdivaç ettirelim. Aileler oturur, önce aileler görüşür, ailelerin denklğine karar verilir vesaire. Hafiften böyle bir haberleşme furyası başlar. Bir müddet sonra oğlanın anası, kız kardeşi veya teyzeleri, kızı bir vesileyle görmeye giderler. Kız fiziksel bir check up tan geçer, kız beğenilecek mi beğenilmeyecek mi?